

Minister Finansów

Warszawa, 17 lipca 2025 roku

Sprawa: Odpowiedź na interpelację nr 10568
Znak sprawy: DD3.054.33.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 10568, złożoną przez Pana posła Artura Jarosława Łąckiego w sprawie rozliczania kilometrówek w przypadku aut elektrycznych, uprzejmie informuję.

Przepisy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych¹ nie regulują zasad rozliczania tzw. kilometrówki w odniesieniu do samochodów, w tym również do samochodów o napędzie elektrycznym.

Ustawa PIT w odniesieniu do wykorzystywania prywatnych aut do celów służbowych przewiduje unormowania w zakresie zwolnienia z opodatkowania zwracanych pracownikom kwot z tego tytułu, jak również zaliczania takich wydatków ponoszonych przez pracodawców do kosztów uzyskania przychodów.

Wspomniane zwolnienie przedmiotowe zostało uregulowane w art. 21 ust. 1 pkt 23b ustawy PIT. Z przepisu tego wynika, że wolny od podatku dochodowego jest:

zwrot kosztów poniesionych przez pracownika z tytułu używania pojazdów stanowiących własność pracownika, dla potrzeb zakładu pracy, wjazdach lokalnych, jeżeli obowiązek ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy albo możliwość przyznania prawa do zwrotu tych kosztów wynika wprost z przepisów innych ustaw - do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo do wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra, jeżeli przebieg pojazdu, z wyłączeniem wypłat ryczałtu pieniężnego, jest udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu prowadzonej przez pracownika; przepis art. 23 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

¹Dz.U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm., zwana dalej „ustawą PIT”.

Z przepisu tego zatem wynika, że zwrot kosztów poniesionych przez pracownika z tytułu używania pojazdów stanowiących własność pracownika, dla potrzeb zakładu pracy, w jazdach lokalnych korzysta ze zwolnienia podatkowego:

- ✓ jeżeli obowiązek ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy albo możliwość przyznania prawa do zwrotu tych kosztów wynika wprost z przepisów innych ustaw, czyli z tzw. pragmatyk służbowych,
- ✓ do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo do wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra.

Odrębne przepisy, do których odwołuje się ww. przepis, to rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. poz. 271, z późn. zm.).

Mając powyższe na uwadze zwróciliśmy się o zajęcie stanowiska w tej sprawie do resortu infrastruktury.

Z wyjaśnień przekazanych przez Ministra Infrastruktury² wynika, że:

(...) obowiązujące przepisy prawa nie regulują kwestii zwrotu pracownikom kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych o napędzie elektrycznym niebędących własnością pracodawcy. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. poz. 271, z późn. zm.) umożliwia dokonanie takiego zwrotu jedynie w odniesieniu do pojazdów o napędzie spalinowym, uzależniając jego wysokość od pojemności skokowej silnika pojazdu mechanicznego.

Mając jednak na uwadze liczne postulaty obywateli oraz rosnącą liczbę rejestracji samochodów osobowych o napędzie elektrycznym, w resorcie infrastruktury rozpoczęte zostały prace legislacyjne zmierzające do wprowadzenia możliwości zwrotu pracownikom kosztów używania do celów służbowych samochodów o napędzie elektrycznym lub hybrydowym, a także napędzanych wodorem, czy też zasilanych innymi alternatywnymi źródłami energii.

Powyższe prace mają związek z koniecznością zmiany delegacji ustawowej zawartej w art. 34 a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (tj. Dz. U. z 2024 poz. 1539), dalej „ustawy”. Podstawowym celem projektowanej nowelizacji jest umożliwienie wydania aktu wykonawczego określającego zasady dokonania zwrotu pracownikom kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych o napędzie elektrycznym niebędących własnością pracodawcy.

Mając na uwadze konieczność pilnego wprowadzenia niezbędnych zmian w art. 34a ustawy, we wskazanym wyżej zakresie, podjęto decyzję o włączeniu przedmiotowych regulacji do projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (UD18).

²Pismo nr DTD-8-1.054.6.2025 z 15 lipca 2025 r.

Pismem z dnia 9 lipca 2025 r. skierowanym do Sekretarza Stałego Komitetu Rady Ministrów, stosownie do postanowień § 58 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), zwrócono się z prośbą o przedłożenie projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (UD18) wraz z załącznikami do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów na najbliższym posiedzeniu. Zgodnie z porządkiem obrad SKRM w dniu 17 lipca 2025 r. ww. projekt ustawy ma zostać poddany pod obrady tego komitetu.

Z uzyskanych zatem informacji wynika, że omawiane rozporządzenie – warunkujące zastosowanie zwolnienia podatkowego – nie ma zastosowania do zwrotu pracownikom kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych o napędzie elektrycznym niebędących własnością pracodawcy.

Z tych też względów taki zwrot stanowi dla podatnika (pracownika) podlegający opodatkowaniu przychód. Wynika to z postanowień art. 12 ust. 1 ustawy PIT, który stanowi, że:

Za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Przechodząc na grunt przepisów normujących koszty podatkowe przedsiębiorcy, analogicznie należy uznać, że wydatki pracodawcy z tego tytułu, tj. zwrot kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych o napędzie elektrycznym nie mieści się w dyspozycji w art. 23 ust. 1 pkt 36 ustawy PIT normującym limit możliwych do zastosowania przez przedsiębiorcę kosztów uzyskania przychodów.

Na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 36 ustawy PIT, za koszty uzyskania przychodów nie uważa się wydatków ponoszonych na rzecz pracowników z tytułu używania przez nich samochodów na potrzeby wykonywanej działalności:

- a) w celu odbycia podróży służbowej (jazdy zamiejscowe) w wysokości przekraczającej kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu,
- b) w jazdach lokalnych – w wysokości przekraczającej wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo w wysokości przekraczającej stawki za jeden kilometr przebiegu pojazdu,

- określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra.

Odrębne przepisy, do których odwołuje się ww. przepis, to również rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością

pracodawcy. Jak już wyjaśniono ten akt normatywny nie ma zastosowania do samochodów osobowych o napędzie elektrycznym.

Jednocześnie zauważamy, że analogiczne regulacje w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych na rzecz pracowników z tytułu używania przez nich samochodów na potrzeby wykonywanej działalności zawiera w art. 16 ust. 1 pkt 30 ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych³.

Wydatki z tego tytułu są kwalifikowane do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 22 ust. 1 ustawy PIT (art. 15 ust. 1 ustawy CIT), zgodnie z którą kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy PIT (art. 16 ust. 1 ustawy CIT), tj. kosztów, które nie są uznawane za koszty.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia pragnę ponownie podkreślić, że zakres przepisów podatkowych normujących zwolnienie przedmiotowe, jak i możliwość zastosowania przez przedsiębiorców kosztów podatkowych w istocie zależą od postanowień odrębnych unormowań leżących we właściwości resortu infrastruktury.

Jak wynika natomiast z cytowanych na wstępie informacji Ministra Infrastruktury omawiany stan prawny ma ulec w niedługim czasie zmianie i w konsekwencji może mieć wpływ na zakres omówionych w odpowiedzi przepisów podatkowych.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

³Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.).